

BESTYJALSKI (11) *ai*

e oraz a jasne (w tym w a 2 r. błędne znakowanie).

sg *m N* bestyjalski (1). ◇ *f G* bestyjalskiej (2); -ej (1), -(e)j (1). ◇ *A* bestyjalską (1). ◇ *n A* bestyjalski(e) (1). ◇ *L* bestyjalski(e)m (1). ◇ *pl N m pers* bestyjalscy (1). ◇ *G* bestyjalskich (1). ◇ *A subst* bestyjalski(e) (1). ◇ *I f* bestyjalskimi (1). ◇ *D sg n skostn* po bestyjalsku (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „bestyja”; zwierzęcy, okrutny, srogi, dziki; nieobyczajny, rozpustny; bel(l)ualis Calep, Cn; belluatus, belluinus, bestiarius Cn (11) : BibRadz I 1v marg; Mącz 120d; [Grzegorz S.] prosił Páná Bogá/ áby onego okrubnika [!] Dyrthádá ręką swoią [...] dothknał/ [...] żeby się wieprzem być vczuł/ a w błocie się walając potrawami beftyálłkimi żyw był. SkarJedn 303; Calep 128a; Bo [opilstwo] naprzod iest przeciw Bogu/ kiedy wyobrażenie iego w człowieku w beftyálłkie przetwarza. PowodPr 71, 9, 71.

W połączeniu szeregowym (3): tho miałto [...] zówždy sprofne/ okrutne/ á prawie beftyálłkie w łobie y srawy y wżytki poštěpki miało. RejAp 105v; Iedzmy/ piymy/ bo iutro vmrzemy. Iáko mowią niewierni/ y niezbożni/ y beftyálłcy ludzie/ ktorzy o przyśzłym żywoćie [...] y innym szyććieiu lepźzym nie wiedzą SkarKaz 207b; PowodPr 17.

Wyrażenie przyimkowe: »po bestyjalsku«

Zwrot: »żyć po bestyjalsku«: Bo owi co zá światem w swoiey rospuśtności/ Vdaią się ná zbytki/ rofkofzy/ lubości. Zyią po beftyálłku zapomniawšy Bogá KołakSzczęśł D.

Synonimy: bydlęcy, okrutny, sprośny, zwierzęcy.

Cf BESTYJALNY